

Forslag synes ikke en Gang at skulle komme til at forlade Folketinget, og det andet Forslag er vist nok i dette Øjeblik til Behandling i Landstinget.

Naar nu Situationen er blevet den, at der intet som helst sker, saa kan man naturligvis ikke være i Tvivl om — og man har for den Sags Skyld ogsaa Vished derfor —, at saa vil Regeringen sige: Ja, men dette er de andres Skyld. Jeg maa imidlertid mene, at dette, at man har Regeringen og det dermed følgende Ansvar, det betyder ikke alene det at kunne skyde Skylden paa nogle andre — for det behøver man saamænd ikke at blive Regering for at kunne, den Kunst er saare nem og lige til —, men det at være Regering burde ogsaa være dette at have Forstaaelse af og regne med de Faktorer, som nu en Gang i Kraft af Forfatningen findes. Og disse Faktorer er jo partimæssig set i dette Øjeblik de 4, som vi plejer at kalde dem, store Partier. Og som jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at sige, er det en uomstødelig Kendsgerning, som ogsaa er bekræftet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at stillet overfor Valget imellem Importregulering og Toldbelægning paa enkelte Varer er det omtrent den ene Halvdel af Befolkningen, som afgjort foretrækker Toldvejen fremfor Importreguleringen, og denne Halvdel af Befolkningen har, som vi alle ved, Flertal i Landstinget.

Spørgsmaalet er da, om en Regering som den siddende ikke skulde have nogen Pligt til, hvis den virkelig for Alvor mener, at der er god Grund til at gøre noget for den danske Krone, at tage Hensyn til denne omtrentlige Halvdel af Befolkningen. Det er mig fuldstændig uforstaaeligt, at den siddende Regering ikke har kunnet forstaa, at saaledes ligger det. I en Artikel i en af de sidste Dage i Dagbladet „Politiken“, en Artikel, som formentlig er skrevet af den tidligere Finansminister Brandes, gøres der, som selvfølgelig er, opmærksom paa det faktiske Forhold, at Regeringen ikke kunde regne med at gennemføre noget uden at give de Forslag, den kom med, en saadan Form, at de i ethvert Fald til en vis Grad tilfredsstillede de Synspunkter, man nærer indenfor det være sig Venstre eller de Konservative. Ikke desto mindre har Regeringen intet som helst foretaget sig for at faa en virkelig Forhandling i Gang. Fra Landstingets Konservatives Side er der — hvad der er alle, maaske lige med Undtagelse af den højtærede Statsminister, bekendt — fremsat et Forslag af i Virkeligheden meget stor Betydning. Efter hvad der er meddelt

mig, skal den højtærede Statsminister ikke være bekendt med dette Forhold. Jeg beklager meget, at der er saa ringe Vekselvirkning mellem det socialdemokratiske Parti og den højtærede Statsminister, og jeg ønsker inderligt, at der inden længe maa komme en bedre Forbindelse i Stand.

Det konservative Folkeparti i Landstinget har altsaa fremsat et Forslag, som fuldstændig forlader den generelle Vej og lader Vejen aaben, til en vis Grad i den Form, som er foreslaaet af det socialdemokratiske Parti, for at optage de Positioner, man nu en Gang mener egner sig dertil, til særskilt Behandling og foretage Toldpaalæg, som kan virke paa nogenlunde samme Maade som en Importregulering. Skønt det konservative Folkeparti herigennem og yderligere gennem Udtalelser har vist, at man ikke under alle Forhold vil modsætte sig at bruge ogsaa Importreguleringsvejen, har det tilsyneladende ikke været muligt blot at faa en alvorlig Forhandling paa dette Spørgsmaal i Gang.

Det synes mig da naturligt paa maaske Rigsdagens sidste Dag at spørge: Føler den siddende Regering da overhovedet intet Ansvar overfor den Krone-Situation, hvori vi befinder os, en Krone-Situation, hvis Alvor i saa uhyre høj Grad understreges af den Henvendelse, som i Gaar er foretaget fra Valutacentralen til Regeringen? — Angaaende det hensigtsmæssige i en saadan Henvendelse skal jeg hverken udtale mig for eller imod. Men Henvendelsen er, saa vidt jeg forstaa, sket til Regeringen. Meddelelse om Henvendelsen blev, efter hvad der er meddelt mig, givet i Gaar konfidentielt i det i Landstinget nedsatte Udvalg for derefter, i hvert Fald til min Overraskelse, at kunne læses i samtlige Landets Blade i Dag til Morgen. Jeg kan ikke nægte, at denne Form for at bringe Nyheder frem synes mig noget ejendommeligt; jeg vilde have fundet det nok saa rimeligt, naar Forslag af saa overordentlig Rækkevidde fremsattes, at saa Rigsdagens Medlemmer først blev bekendt dermed og bekendt dermed gennem de Organer, de har, eventuelt Partiformændene, men ikke, som det nu er sket, ved at læse disse Forslag i Dagbladene.

Om Forslaget kan man i hvert Fald sige, at hvis der efter dette overhovedet intet sker, da kommer Kronen i en ganske overordentlig vanskelig Stilling. Naar de, der i dette Øjeblik sidder som Autoriteterne med Hensyn til Ordningen af de Forhold, der har Interesse for Kronens Stilling, erklærer, at hvis de ikke faar